

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 6Csp/68/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120298576
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslava Gederová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2021:6120298576.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Jaroslavou Gederovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpený: Advokátska kancelária Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava proti žalovanej: C. W., S.. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX/XX, Q. zastúpená advokátkou: JUDr. Elenou Matulovou, so sídlom Železničná 9, Poltár o zaplatenie 4 070,68 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti istiny 215,--Eur **z a s t a v u j e .**

II. Vo zvyšku súd žalobcu **z a m i e t a.**

III. Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovanej náhradu trov konania vo výške 100% do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodne o výške nároku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 23.05.2020 domáhal od žalovanej zaplatenia istiny 4 070,68 Eur spolu s príslušenstvom titulom nevrátenia poskytnutých prostriedkov. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 22.03.2019 uzatvorila Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaná Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX. Na základe zmluvy banka poskytla žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a Všeobecných obchodných podmienkach. Žalobca zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti. Žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy a tak postupca podaním zo dňa 01.03.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 28.02.2018, pričom vyzval žalovanú na vrátenie dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia sumu 4 428,68 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2 870,48 Eur, riadneho úroku vo výške 1 310,47 Eur, úroku z omeškania vo výške 214,73 Eur a z poplatkov vo výške 33,- Eur. Žalovaná po postúpení pohľadávky vykonala úhrady dňa 26.04.2019 vo výške 20,- Eur, dňa 30.04.2019 vo výške 8,- Eur, dňa 04.06.2019 vo výške 15,- Eur, dňa 11.06.2019 vo výške 15,- Eur, dňa 15.07.2019 vo výške 30,- Eur, dňa 12.08.2019 vo výške 30,- Eur, dňa 18.09.2019 vo výške 30,- Eur, dňa 21.10.2019 vo výške 30,- Eur, dňa 27.11.2019 vo výške 30,- Eur, dňa 16.12.2019 vo výške 30,- Eur, dňa 16.01.2020 vo výške 30,- Eur, dňa 27.02.2020 vo výške 30,- Eur, dňa 16.03.2020 vo výške 30,- Eur, dňa 16.04.2020 vo výške 30,- Eur. Dlžná suma ku dňu podania žaloby predstavuje sumu vo výške 4 070,68 Eur a pozostáva z istiny vo výške 2 512,48 riadneho úroku vo výške 1 310,47 Eur úroku z omeškania vo výške 214,73 Eur a poplatkov vo výške 33,- Eur. Žalobca si zároveň uplatňuje úroky z omeškania počnúc dňom 23.03.2019.

2. Na preukázanie svojich tvrdení právny predchodca žalobcu predložil Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 22.03.2019 spolu s prílohou k zmluve, Zmluvu o splátkovom úvere zo dňa 04.03.2015, Všeobecné obchodné podmienky účinné od 01.01.2015, Sadzobník pre fyzické osoby účinný od 02.01.2015, výzvu zo dňa 27.01.2018, výzvu zo dňa 18.12.2018, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 01.03.2018, výpis z účtu, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 30.03.2019, pokus o zmier spolu s podacím lístkom.

3. Okresný súd Banská Bystrica vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 32Up/741/2020 zo dňa 01.06.2020, voči ktorému podala žalovaná odpor, čím došlo v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 zákona č.307/2016 Z.z. o upomínacom konaní k jeho zrušeniu.

4. Žalovaná vo svojom odpore uviedla, že sa jedná o formulárový typ zmluvy, teda ide o spotrebiteľský právny vzťah. Medzi účastníkmi konania bola dňa 04.03.2015 uzavretá zmluva o splátkovom úvere, na základe ktorej Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla úver vo výške 3 200 EUR.. Postupca podaním zo dňa 01.03.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovanú na úhradu zosplateného dlhu v lehote do 15 dní. Pohľadávka žalobcu ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti predstavovala sumu 3 651,57 Eur. Podľa zmluvy postupca - Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovanej úver vo výške 3.200,-Eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 63,88 Eur splatných k 16.dňu v kalendárnom mesiaci od 16.04.2015 s konečnou splatnosťou dňa 16.03.2024. Pri danom type zmluvy sa predpokladá, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Poukázala na to, že v zmluve absentujú podstatné náležitosti, a to konkrétne náležitosť uvedená v § 9 ods.2 písm. j) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. Pod písmenom j) je uvedená náležitosť "ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V zmluve absentuje údaj RPMN. Podľa kalkulačky - výpočet ročného úroku a RPMN je pri vstupných údajoch: suma pôžičky 3200 Eur, splátke 63,88 Eur mesačne, dobe splátok 108 mesiacov bola vypočítaná RPMN vo výške 21,27 %, hoci v zmluve je uvedená vo výške 21,54 %, teda ročná percentuálna miera nákladov je v zmluve uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa, čo podľa § 11 ods.1 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Pod písmenom k) je upravená náležitosť "výška, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v akom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia". Táto náležitosť v predmetnej zmluve absentuje. Účelom tejto náležitosti je informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, čo mu tiež umožňuje zorientovať sa v danej situácii, pretože potom nie je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a ďalšie poplatky, teda odplatu navrhovateľa. Uvedené údaje predmetná zmluva neobsahuje. V zmluve je uvedená len jedna suma splátky, a to v sume 63,88 Eur mesačne k 16. dňu v kalendárnom mesiaci, t. j. nie je uvedená výška splátky v členení na istinu, úrok a poplatky. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval nároky, na ktoré nemá právo. Dlžník musí mať od začiatku prehľad, z akých položiek pozostávajú jednotlivé splátky a ako dlho bude úver splácať, čo z jednotlivých splátok predstavuje istinu, koľko úrok a odmena veriteľa a kedy je v prípade riadneho splácania úveru splatná posledná splátka. Účelom náležitostí ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch je teda informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, pretože potom je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a iné poplatky, teda odplatu veriteľa. Uvedené nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keď z iných ustanovení zmluvy vyplýva výška úrokov a poplatkov. Od účinnosti zákona č. 279/2017 Z.z. odo dňa 01.05.2018 sa uvedenou novelou upustilo od požiadavky členenia splátok na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, avšak uvedený úverový vzťah bol založený pred účinnosťou uvedenej novely a preto je potrebné ho posudzovať podľa úpravy dovtedy platnej, ktorá členenie splátky na istiny, úrokov a iných poplatkov striktno vyžadovala pod následkom bezúročnosti a bez poplatkovosti. V zmluve nie je správne vyjadrená náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. i) Zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch, to je úroková sadzba spotrebiteľského úveru. Výška úrokovej sadzby nesmie odporovať § 3 ods. 1 O. s. p., teda nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto prípad pôjde vtedy, ak dohodnutý úrok presiahne mieru úrokov poskytnutú peňažnými ústavami v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa

31. 07.2009, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 26.04.2012, sp.zn. 5Cdo 26/2011). Takýto právny úkon je potom neplatný v zmysle ustanovenia § 39 OZ a § 53 ods.5 OZ. Pri neplatnosti právneho úkonu by si zmluvné strany mali vrátiť to, čo si na základe zmluvy poskytli. Pokiaľ zmluva uzavretá medzi účastníkmi niektorú z vymenovaných náležitostí neobsahuje, nie je zároveň vo vzťahu k tejto náležitosti zachovaná písomná forma, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Neurčitosť niektorej z vyššie uvedených náležitostí má ten istý účinok, ako keby uvedenú náležitosť zmluva neobsahovala. Majú teda za to, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a teda žalobca má nárok len na vrátenie istiny a nemá právo požadovať poplatok ani úroky. Z návrhu na začatie konania nie je jasné, akú sumu žalovaná už uhradila. Zdôraznila, že žalovaná na základe výzvy žalobcu zo dňa 11.04.2019 začala poukazovať v prospech účtu žalobcu mesačne splátky a od 15.07.2019 uhrádza splátky 30,-Eur mesačne, čo vyplýva priamo z návrhu na začatie konania a tieto splátky uhrádza dodnes, o čom svedčia doklady - potvrdenie o zrealizovaní transakcie z 15.05.2020 a poštový poukaz o úhrade z 15.06.2020. Žaloba je podaná predčasne, pretože žalovaná sa so žalobcom telefonicky dohodli na splácaní dlhu v mesačných splátkach vo výške 30,-eur. Na podporu tohto tvrdenie zaslali súdu listinu - Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, z ktorej vyplýva, že žalovaná mala dlh splácať v 11.mesačných splátkach v dohodnutej minimálnej výške 30,-Eur, no 12.splátka mala byť vo výške 4423,20 Eur a z tohto dôvodu žalovaná túto dohodu nepodpísala, no splátky uhrádza tak ako bolo telefonicky dohodnuté. Žalovaná namieta dvojité úročenie, a to zmluvný úrok vo výške 19,4 % ročne. Zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Obo/143/98). Po vyhlásení celého úveru za splatný sa istina zmluvne neúročí a žalobcovi prislúcha len úrok z omeškania. Uvedené vyplýva z podstaty zmluvného úroku, ktorá je odplatom za používanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú dlžníkovi do doby splatnosti. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti nie je oprávnený požadovať aj zmluvne dohodnuté úroky, ale iba úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne. Žalovaná namietala aj aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu. Poukázala na to, že v zmysle § 92 ods.8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, spôsobilým predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka, alebo jej časť, ktoré sú už splatnými a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Tieto predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky inej osobe a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, že Slovenská sporiteľňa, a.s., doručila žalovanej výzvu na úhradu nezaplateného splatného záväzku v zmysle ustanovenia § 92 ods.8 zákona o bankách, čo je základným predpokladom pre postúpenie pohľadávky na navrhovateľa. Zmluva o postúpení pohľadávok z 22.03.2019 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobcovi preto v spore chýba aktívna vecná legitímácia na podanie žaloby. Vo vzťahu k posudzovanej právnej otázke aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby v prejednávanej veci je nepochybne nevyhnutné aj preukázanie doručenia oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanej a to minimálne v rozsahu, že toto oznámenie sa dostalo do jej dispozičnej sféry (§ 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Žalovanej oznámenie o postúpení pohľadávok nebolo doručené. Na základe uvedeného žiadajú žalobu zamietnuť.

5. Na preukázanie svojich tvrdení predložila žalovaná podací lístok zo dňa 15.06.2020, dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach.

6. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 07.07.2020 poukázal na to, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách. V Žalovaná bola v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaná bola právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaná na úhradu omeškaných splátok a to: výzvou zo dňa 27.01.2018 a výzvou označenou ako „oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ zo dňa 01.03.2018. Poukázal na to, že § 92 ods. 8 zákona o bankách ukladá banke podmienky, ktoré je zo strany banky potrebné splniť, aby sa banka voči svojmu klientovi nedopustila porušenia bankového tajomstva. Konkrétne toto ustanovenie vyžaduje, aby bol dlžník v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní (čo bolo v danom prípade v konaní preukázané jednak prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok ako aj predloženými výzvami právneho predchodcu žalobcu) a aby bol bankou vyzvaný na zaplatenie aspoň časti svojho peňažného záväzku (toto bolo v konaní preukázané predloženými výzvami právneho predchodcu žalobcu). Za kvalifikovanú výzvu právneho predchodcu žalobcu pritom možno považovať nielen výzvu zo dňa 27.01.2018, ale aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 01.03.2018. Na základe

uvedeného považujú za nesporné, že v konaní bolo preukázané, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca poukázal na skutočnosť, že v konaní predložil oznámenie postupcu žalovanej o postúpení pohľadávky, spolu s podacím hárkom, preukazujúcim odoslanie tejto písomnosti žalovanej, pričom relevantné oznámenie postupcu žalovanej o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Pozornosť upriamil na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.06.2003, sp. zn. 4 Obo 210/01. Taktiež poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 1Co/387/2015 zo dňa 04.05.2016, uznesenia Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.11.2015, sp. zn. 8Co/564/2015, uznesenia Krajského súdu v Nitre zo dňa 27.06.2014, sp. zn. 9Co/133/2013. Žalobca ďalej uviedol, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitimáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Zo systematického zaradenia tohto ustanovenia je zrejmé, že účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Aj podľa dôvodovej správy bol hlavným účelom predmetného ustanovenia prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. V tejto súvislosti poukázal na uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 02.05.2017, sp. zn. 9Co/20/2016, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 02.05.2017, sp. zn. 19Co/2/2016. Rovnako poukázal na názor doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD., LL.M. publikovanom v časopise Súkromné právo č. 1/2015 účelom § 92 Zákona o bankách je úprava výnimiek z bankového tajomstva. Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách nehovorí nič o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávky, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Hlavný účel § 92 Zákona o bankách bol aj podľa dôvodovej správy prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Vzhľadom na uvedené navrhuje vykladať vzťah medzi bankovým tajomstvom a platnosťou postúpenia pohľadávky tak, ako to urobil český najvyšší súd, resp. nemecký Spolkový súdny dvor, a to, že porušenie bankového tajomstva vrátane porušenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách nevedie k súkromnoprávnej sankcii v podobe neplatnosti postúpenia, ale k sankciám, predpokladaným Zákonom o bankách. Z vyššie uvedeného vyplýva, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. To znamená, že ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách. S nedoručením takejto výzvy teda nemôže byť spojená sankcia v podobe neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, ale len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách, konkrétne zodpovednosť banky v zmysle ust. § 50 ods. 1 zákona o bankách. Ďalej poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Prievidza zo dňa 12.10.2015, sp. zn. 8C/67/2013, na uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.03.2016, sp. zn. 12Co/223/2015, uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 19Co/2/2016 zo dňa 02.05.2017, uznesenia Krajského súdu v Trnave zo dňa 10.01.2018, č.k. 24 Co/147/2017, uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 08.02.2018, č. k. 10Co/57/2017. Vo vzťahu k absencii podstatných náležitostí poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo 146/2017, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.04.2018, sp. zn. 3Cdo/56/2018, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.04.2019, sp.zn. 7Cdo/98/2018 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 23. apríla 2018, sp. zn. 4Cdo/187/2017. Pokiaľ ide o úroky poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 14Co/83/2012 z 11.10.2012, rozsudok Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 25Co/140/2013 z 16.10.2013, uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 1Co/43/2014 z 10.06.2015, rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp.zn.11Co/65/2016 z 16.02.2016, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 43Cob/129/2016 z 18.08.2016, uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 1Co/393/2016 z 30.08.2017, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 43Co/1/2018 z 25.01.2018, rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 8Co/138/2017 z 27.03.2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 11Co/22/2018 z 28.06.2018, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.07.2019 sp. zn. 6Cdo/113/2018, ako aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 07.08.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94-17. Ďalej poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, zo dňa 30.07.2019, sp.zn. 6Cdo/113/2018 a taktiež rozsudok Najvyššieho

súdu ČR z 25. 9. 2003, sp. zn. 33 Odo 518/2003, z 27. 6. 2007, sp. zn. 33Odo 657/2005, a z 24. 7. 2014, sp. zn. 33 Cdo 1401/2014 a rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 43Co/1/2018 zo dňa 25.01.2018. Vo vzťahu k výpočtu RPMN uviedol, že výpočet RPMN uvedený v zmluve vo výške 21,54 % je správny. Poukázal na to, že žalovaná si v banke požičala spotrebiteľský úver vo výške 3 200,00 EUR. Spotrebiteľský úver mala splácať v 108. mesačných splátkach, výška mesačnej splátky t.j. od prvej splátky po predposlednú splátku bola stanovená na sumu vo výške 63,88 EUR. Posledná splátka je tvorená zostatkom pohľadávky banky a vzhľadom k uvedenému predstavovala výšku poslednej splátky sumu 62,53 EUR.. Po prepočítaní a zaokrúhlení vychádza RPMN vo výške 21,54 Eur.

7. Spis bol tunajšiemu súdu postúpený dňa 09.07.2020.

8. Žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 18.09.2020 zotrval na tom, že žalobca nemá aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu. Poukázal na to, že žalobca v konaní nedoložil k výzve na úhradu doručenkou alebo iný dôkaz preukazujúci zaslanie alebo doručenie výzvy žalovanej bankou, nepredložil ani žiadny doklad o zaslaní alebo doručení oznámenia banky o postúpení žalovanej, preto sú toho názoru, že podmienky pre postúpenie pohľadávky banky bez súhlasu žalovanej na tretiu osobu, ktorá nie je bankou (žalobca) podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách tak neboli splnené a vo veci nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky voči žalovanej na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 22.03.2019, ktorá je v tejto časti neplatná pre rozpor so zákonom podľa § 39 OZ. Sú toho názoru, že za výzvu nemožno považovať vyhlásenie mimoriadnej splatnosti celého úveru bankou. Písomná výzva banky dlžníkovi je prvým predpokladom pre cesiu bankovej pohľadávky alebo jej časti na inú osobu. Žalobca však takýto dôkaz v konaní nepredložil, preto sú toho názoru, že žalobca nepreukázal prvú podmienku kogentne stanovenú v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Písomné oznámenie postupcu (banky) žalovanej o postúpení pohľadávky nie je výzvou. Uviedla, že podací hárok k oznámeniu o postúpení pohľadávky v konaní predložený nebol. Ďalej poukázala na rozsudok NSSR sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24. apríla 2018.

9. Žalobca vo svojom podaní zo dňa 23.10.2020 uviedol, že pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou). Každá zo splátok tak predstavuje samostatné plnenie a preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka samostatne. Uviedol, že Občiansky zákonník v ustanovení § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá splátka, môže veriteľ uplatniť právo na zosplatenie celého dlhu (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu, avšak toto svoje právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. Ak toto právo veriteľ uplatní, trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu splatnosti celého dlhu. Ak však veriteľ toto právo nevyužije a ďalšia splátka sa stane splatnou, potom toto právo zaniká a vzniká mu až v prípade, ak dlžník nezaplatí ani túto, ďalšiu splátku dlhu. V posudzovanom prípade bolo preukázané, že žalovaná bola v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (28.02.2018) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (od 16.03.2017). Je zrejmé, že v prípade, ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 01.03.2018 - toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 16.02.2018. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 16.02.2018 tak začala v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade od splátky splatnej dňa 16.02.2018) a uplynula by najskôr dňa 16.02.2021. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 12.05.2020, žalobca má za to, že svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby. Poukázal pritom na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 15CoCsp/13/2020 z 25.05.2020.

10. Žalobca v podaní zo dňa 23.11.2020 predložil súdu oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 30.03.2019 spolu s podacím hárkom, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti spolu s doručenkou, výzvu zo dňa 18.12.2018, výzva zo dňa 27.01.2018.

11. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 22.01.2021 uviedol, že žalovaná dňa 05.03.2015 čerpala peňažné prostriedky v celkovej výške 3200,- EUR. , pričom uhradila sumu v celkovej výške 1496,48 EUR (16.04.2015 - 63,88 EUR, 16.05.2015 - 63,88 EUR, 16.06.2015 - 63,88 EUR, 16.07.2015 - 63,88 EUR, 16.08.2015 - 63,88 EUR, 16.09.2015 - 63,88 EUR, 16.10.2015 - 63,88 EUR, 16.11.2015 - 63,88 EUR, 16.12.2015 - 63,88 EUR, 16.01.2016 - 63,88 EUR, 16.02.2016 - 63,88 EUR, 16.03.2016 - 63,88 EUR, 16.04.2016 - 63,88 EUR, 16.05.2016 - 63,88 EUR, 16.06.2016 - 63,88 EUR, 16.07.2016 - 63,88

EUR, 16.08.2016 - 63,88 EUR, 16.09.2016 - 63,88 EUR, 16.10.2016 - 63,88 EUR, 31.01.2017 - 63,88 EUR, 27.02.2017 - 63,88 EUR, 29.03.2017 - 50 EUR, 27.04.2017 - 13,88 EUR, 27.04.2017 - 26,12 EUR, 21.09.2018 - 14,23 EUR, 21.09.2018 - 5,77 EUR, 07.01.2019 - 13,51 EUR, 07.01.2019 - 6,49 EUR, 22.02.2019 - 8,12 EUR, 22.02.2019 - 15,47 EUR, 22.02.2019 - 1,41 EUR.. Z úhrad žalovanej bola na istinu započítaná suma vo výške 329,52 EUR, na poplatky bola započítaná suma vo výške 0,00 EUR, na riadny úrok suma vo výške 1166,96 EUR a na úrok z omeškania bola započítaná suma vo výške 0,00 EUR . Postúpená istina tak predstavuje „Čerpanie“ mínus úhrady žalovaného započítané na istinu (3200,- EUR - 329,52 EUR = 2870,48 EUR)

Poplatky vo výške 33,- EUR

- žalovanému boli vyúčtované poplatky v celkovej 33,- EUR
- z úhrad žalovaného bola na poplatky započítaná suma vo výške 0,00 EUR
- neuhradené poplatky predstavujú sumu vo výške 33,- EUR

Riadny úrok vo výške 1310,47 EUR

- zmluvný úrok v celkovej výške 2477,43 EUR je v platobnej histórii označený ako „Predpis riadneho úroku“
- z úhrad žalovaného bola na zmluvný úrok započítaná suma vo výške 1166,96 EUR
- neuhradený zmluvný úrok predstavoval sumu vo výške 1310,47 EUR

Úrok z omeškania zmluvný vo výške 23,78 EUR

zmluvný úrok z omeškania vo výške 23,78 EUR je v platobnej histórii označený ako „Predpis úroku z omeškania“

- z úhrad žalovanej bola na zmluvný úrok z omeškania započítaná suma vo výške 0,00 EUR
- neuhradený zmluvný úrok z omeškania predstavuje sumu vo výške 23,78 EUR

12. Žalobca vo svojom podaní zo dňa 08.04.2021 zobral žalobu späť v časti istiny vo výške 185,- Eur z dôvodu úhrady vykonanej žalovanou a v tejto časti žiadal konanie zastaviť.

13. Žalobca vo svojom podaní zo dňa 24.05.2021 zobral žalobu späť v časti istiny vo výške 30,- Eur z dôvodu úhrady vykonanej žalovanou a v tejto časti žiadal konanie zastaviť.

14. Vo veci bolo dňa 26.05.2021 nariadené pojednávanie, ktorého sa nezúčastnil žalobca ani žalovaná. Súd preto rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu ako aj žalovanej.

15. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na vyjadreniach založených v spise. Ďalej uviedol, že presný výpočet RPMN špecifikovali vo svojom vyjadrení. V súvislosti s rozpisom splátok poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/146/2017. Poukázal na to, že úrok je súladný s RPMN. V súvislosti s dohodou v splátkach žalovaná nepreukázala, že došlo k jej uzavretiu. Čo do úročenia poukázali na judikáty uvádzané vo vyjadreniach. V časti aktívnej vecnej legitímácie mali za to, že boli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, nakoľko dňa 08.03.2018 žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie omeškaných splátok. Opätovne ju vyzval výzvou zo dňa 18.12.2018, pričom súdu predložil podací hárok. K postúpeniu pohľadávky došlo až v marci 2019. Čo sa týka premlčania poukázal na 3 podmienky: zaslanie výzvy, minimálne 3 mesiace omeškania a uplatnenie práva žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Žalobkyňa bola v omeškani už od marca 2018, zároveň jej bola zaslaná výzva na zaplatenie, pričom žalobca vyhlásil splatnosť k splátke 16.02.2018, pohľadávky by sa tak premlčala dňa 16.02.2021. Majú za to, že boli splnené všetky zákonné podmienky. Pokiaľ by súd nebral do úvahy uvedené tvrdenie, majú za to, že najskôr by išlo o splátku z decembra 2017, s ktorou takisto nedošlo k premlčaniu dlhu. V záverečnej reči žiadal žalobe vyhovieť. Zotrval na tom, že mimoriadna splatnosť bola vyhlásená pre splátku zo dňa 16.02.2018 resp. pre splátku 16.12.2017, pričom ani v jednom prípade neuplynula premlčacia doba.

16. Podľa ustanovenia § 144 Civilného sporového poriadku, žalobca môže vziať žalobu späť.

17. Podľa ustanovenia § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatie žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

18. Vzhľadom na to, že žalobca vzal žalobu čiastočne späť v časti istiny vo výške 215,- Eur a v časti príslušenstva, súd v uvedenej časti žalobu zastavil. (výrok I)

19. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový a právny stav veci:

Pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s., uzatvorila so žalovanou dňa 04.03.2015 Zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 3 200,- Eur, ktorý sa zaviazala zaplatiť v 108 mesačných splátkach po 63,88 Eur, pri RPMN 21,54%, priemernej RPMN 16,16%, úroku 19,40%. Žalovaná sa zaviazala vrátiť celkovú čiastku vo výške 6 897,69 Eur. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 16.04.2015, každá ďalšia splátka k 16. dňu v mesiaci a termín konečnej splatnosti dňa 16.03.2024. Žalovaná vyčerpala úver dňa 04.03.2015.

20. Podľa článku 8 ods. 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok, za prípad porušenia sa považuje omeškanie dlžníka so splácaním pohľadávky banky o viac ako 3 mesiace, ak nastane niektorý z uvedených prípadov porušenia, banka môže vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky a požadovať splatenie pohľadávky banky v lehote, ktorú banka oznámi v oznámení o mimoriadnej splatnosti.

21. Z výpisu účtu žalovanej je zrejmé, že žalovaná čerpala úver dňa 04.03.2015, pričom splátky neuhrádzala pravidelne. Poslednú splátku vykonala dňa 27.04.2017.

22. Výzvou zo dňa 27.01.2018 právny predchodca žalobcu upozornil žalovanú na omeškanie splátok vo výške 797,56 Eur a zároveň upozornil žalovanú na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru.

23. Listom zo dňa 01.03.2018 právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky ku dňu 28.02.2018. Oznámenie žalovaná prevzala dňa 08.03.2018.

24. Výzvou zo dňa 18.12.2018 právny predchodca žalobcu upozornil žalovanú na splatnú pohľadávku vo výške 4 271,57 Eur a požadoval jej úhradu. Žalobca zároveň predložil podací hárok č. O. zo dňa 20.12.2018

25. Listom z dňa 30.03.2019 žalobca oznámil žalovanej, že došlo k postúpeniu pohľadávky. K oznámeniu priložil podací hárok č. O. zo dňa 02.04.2019

26. Zmluva o splátkovom úvere, z ktorej žalobca vyvodzuje svoj nárok, je zmluvou o úvere v zmysle ustanovenia § 497 a nasl. Občianskeho zákonníka. Táto zmluva patrí medzi absolútne obchody v zmysle ustanovenia § 261 ods. 3 písm. d) Občianskeho zákonníka a teda sa na ňu majú vzťahovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Pretože žalobca poskytol tento úver v rámci predmetu svojho podnikania a žalovaná ju za týmto účelom neprijala, spĺňajú definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle ustanovenia § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a zmluva z 04.03.2015 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa ustanovenia § 2 písm. a) citovaného zákona a úver ňou poskytnutý je aj spotrebiteľským úverom. Zároveň obe strany spĺňajú definíciu dodávateľa a spotrebiteľa podľa ustanovenia § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka a táto zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenia sa aplikujú aj v obchodnoprávných vzťahoch, keďže Obchodný zákonník spotrebiteľské zmluvy osobitne neupravuje.

27. Podľa ustanovenia § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

28. Podľa ustanovenia § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

30. Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.129/2010 (účinného ku dňu 22.03.2019), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

31. Podľa ustanovenia § 17 ods. 2 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.129/2010 (účinného ku dňu 22.03.2019), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a
b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

32. Podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

33. Podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

29. Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č.483/2001, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

30. Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

34. Medzi stranami nebolo sporné uzavretie zmluvy o splátkovom úvere dňa 04.03.2015, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 3 200,- Eur, ktorý sa zaviazala zaplatiť v 108 mesačných splátkach po 63,88 Eur. Sporným zostalo, či zmluva obsahuje podstatné náležitosti vyžadované zákonom, či došlo k zosplateniu pohľadávky žalobcu v súlade so zákonom a v neposlednom rade, či pohľadávka žalobcu nie je premlčaná.

31. Súd sa v prvom rade zaoberal aktívnou legitimáciou žalobcu. Žalobca svoju aktívnu legitimáciu vyvodzuje zo Zmluvy o postúpení pohľadávky a zaslania oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanej, čo však nie je jediným kritériom pre platné postúpenie pohľadávky. Vzhľadom na to, že ide o pohľadávku, ktorá patrila banke, bolo potrebné preskúmať platnosť postúpenia s ohľadom na ustanovenia § 17 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s ustanovením § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Aktívnou vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva uplatňované právo, resp. mu vyplýva procesné právo si hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti

na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitimitáciu skúma vždy aj bez návrhu aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamieta. Nedostatok aktívnej vecnej legitimitácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, týmto nositeľom nie je. V zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách, spôsobilým predmetom postúpenia môže byť len splatná pohľadávka alebo jej časť za predpokladu, že dlžníkovi bola doručená výzva banky a dlžník je napriek tejto výzve v omeškaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené zákonné predpoklady musia byť splnené kumulatívne v čase postúpenia pohľadávky. Predmetné ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie. Žalobca odvíjal zosplatnenie spotrebiteľského úveru od výzvy zo dňa 27.01.2018, v ktorej právny predchodca žalobcu konštatoval omeškanie žalovanej s pohľadávkou vo výške 797,56 Eur. Doručenie výzvy žalobcu súdu do rozhodnutia vo veci nepreukázal. Žalovaná však v konaní namietala doručenie predmetnej výzvy. Aj napriek tvrdeniu žalovanej, žalobca nepredložil súdu žiaden dôkaz svedčiaci o zaslaní výzvy, je teda možné konštatovať, že žalobca nepreukázal ani podanie výzvy na poštovú prepravu. Následne právny predchodca žalobcu listom z dňa 01.03.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru so zostatkom úveru vo výške 3 651,57 Eur. Zosplatnenie úveru žalovaná prevzala dňa 08.03.2018. Z predložených listinných dôkazov však nebolo možné určiť, pre ktorú splátku došlo k zosplatneniu úveru a ako dlho bola žalovaná v omeškaní s touto splátkou. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 23.10.2020 ako aj počas pojednávania uviedol, že to bola splátka zo dňa 16.02.2018 alternatívne pripustil, že to mohla byť splátka zo dňa 16.12.2017. Súd neuveril tvrdeniu žalobcu, že práve splátka zo dňa 16.02.2018 bola práve tou splátkou, ktorá vyvolala splatnosť úveru a to z dôvodu, že s uvedenou splátkou žalobca nebol v omeškaní viac ako 3 mesiace pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti (t.j. ku dňu 28.02.2018) Pokiaľ ide o splátku splatnú dňa 16.12.2017 ani táto splátka nemohla vyvolať splatnosť dlhu, keďže s ňou bola žalovaná v omeškaní v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti len 2 mesiace. Pokiaľ bola žalovaná ku dňu 27.01.2018 v omeškaní so sumou 797,56 Eur, pri výške splátky 63,88 Eur, bola žalovaná v omeškaní s časťou splátky zo dňa 16.01.2017 (797,56 Eur/63,88 Eur = 12,485 splátky). Z prehľadu splátok zase vyplýva, že poslednú splátku zaplatila žalovaná dňa 27.04.2017. Vzhľadom k tomu, že žalovaná bola na úhradu omeškaných splátok vyzvaná výzvou zo dňa 27.01.2018, splátkou, ktorá vyvolala splatnosť celého dlhu musela byť splátka z 16.10.2017, s ktorou bola v omeškaní viac ako 3 mesiace. Súd preto vychádzal, že splátka zo dňa 16.10.2017 je tou splátkou, pre ktorú bola žalovaná v omeškaní a vyvolala splatnosť úveru. Vzhľadom na to, že žalobca nepreukázal doručenie výzvy na vyhlásenie predčasnej splatnosti, súd nemal za preukázané, že táto sa dostala do dispozičnej sféry žalovanej a teda vyhlásenie predčasnej splatnosti bolo vykonané v rozpore s ustanovením § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ. Pokiaľ teda nedošlo k riadnemu zosplatneniu pohľadávky, nebola ani naplnená podmienka v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách v spojení s ustanovením § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože pohľadávka žalobcu v čase postúpenia nebola splatnou. Žalobca teda nepreukázal, že má aktívnu vecnú legitimitáciu v konaní, pretože právny úkon postúpenia je potrebné považovať za neplatný v zmysle ustanovenia § 39 OZ. Súd z daného dôvodu zamietol žalobu z dôvodu absencie aktívnej vecnej legitimitácie žalobcu. Súd sa ďalej nezaoberal prípadnou absenciou obligatórnych náležitostí v zmluve a premlčaním pohľadávky pre absenciu aktívnej vecnej legitimitácie žalobcu. (výrok II)

32. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, pričom dospel k záveru, že žalovaná má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100% keďže žalovaná bola úspešná na 100% a neúspešná na 0% t.j. čistý úspech žalovanej predstavuje 100%. Súd jej preto priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. (výrok II)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Lučenec (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, môže žalobca podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).